

[Boligministeren]

plejekrævende, måske i særdeleshed på grund af psykiske handicap.

Fru Birgitte Husmark spurgte med hensyn til refusionsordningerne til kommunerne, de 75 pct.s refusion. Jeg kan sige til fru Birgitte Husmark, at det, der er tale om for øjeblikket, er, at vi er ved at overveje et forslag om en omlægning af finansieringen af ældreboliger. Det er spørgsmål om en forlængelse af løbetiden på indeksslåne, som gør, at de 75 pct.s refusion, som vi kender i dag, falder bort. Men jeg vil gerne sige til fru Birgitte Husmark, at det får ingen konsekvenser for huslejen, altså det, beboerne skal betale, og det får heller ikke nogen betydning for kommunerne, så det er bare en omlægning af støtteprincipperne.

Hr. Baadsgaard spurgte mig – men jeg tror ikke, at han i alvor forventede at få noget svar – hvordan besparelserne på boligområdet skulle udmøntes. Fru Jytte Hilden sagde jo i sit indlæg, at dette var ikke nogen finanslovdebat, og jeg går derfor ud fra, at hr. Baadsgaard naturligvis ved, at denne udmøntning af besparelserne for tiden er genstand for overvejelser i de politiske partier, og derfor kan jeg ikke ved denne lejlighed tilfredsstille hr. Baadsgaards nysgerighed. Men det er naturligvis ting, som alle parter går op i med stor interesse. Der er jo tale om ganske store besparelser.

Da der er en række af talerne, der tilsyneladende har været lidt i vildrede med antallet af opførte ældreboliger, så vil jeg gerne sige, at det tal, som er indberettet fra kommunerne pr. 1. oktober, lyder på, at 1.529 ældreboliger er påbegyndt. Vi kan på baggrund heraf sige – efter erfaringen med kommunernes indberetninger, de kommer nemlig ikke altid lige prompte, og der er måske også nogle, der venter til sidste øjeblik med at indberette, hvad de egentlig har påbegyndt – at i den konjunkturoversigt, som Boligministeriet har udarbejdet her i denne måned, forventer vi stadig væk, at antallet for i år vil blive på 2.000–3.000.

Som fru Karen Højte Jensen synes jeg faktisk, at det er flot i betragtning af, at vi tidligere, da ældreboligerne var kvotebelagt, kun opførte 1.500 om året. Men det er naturligvis op til kommunerne selv at fortsætte tempoet i denne udbygning med ældreboliger, og det vil jeg da så håbe på at de gør.

Hr. Bjarne Ørum var ligesom fru Grete Schødts inde på, at et af de problemer, vi sik-

kert vil komme til at stå med i ganske mange år, og som vi nok også skal gøre meget mere ved, er de eksisterende boliger, som jo typisk bebos af ældre.

Det er kendt, at mange af ikke mindst etageboligerne er dårligt egnede til ældre, og derfor fik vi da også heldigvis i forbindelse med den senest stedfundne ændring af byfornyelsesloven ændret reglerne således, at man nu også kan bruge byfornyelsesmidler til at indrette ældreegnede boliger i det eksisterende byggeri.

Ligeledes er der kommet den ændring i byfornyelsesloven, at hvis man decideret byforny og dermed installerer særlige handicapegnede aggregater, og hvad det ellers måtte være, i nogle af boligerne, så skal disse nu helt ældreegnede beboelser forbeholdes ældre, således at de altså får fortrinsret til dem. Og det synes jeg er en god idé.

Men jeg er helt enig med de talere, også hr. Herluf Rasmussen, der påpegede, at der er en stor del af den eksisterende boligmasse, som kunne udnyttes langt mere hensigtsmæssigt.

Jeg kan sige til spørgsmålet om parcelhuse, som et enkelt ægtepar eller måske en efterladt ægtefælle bor i og sikkert slet ikke kan udnytte hensigtsmæssigt, at en række kommuner har haft mulighed for at indrette disse til ældreboligkollektiver. Jeg tror, det er en god idé at gøre noget sådant, men vil bare gøre opmærksom på, at en række af disse foranstaltninger naturligvis også kræver, at kommunerne er med i det, at kommunerne accepterer, at boligerne udnyttes mere intensivt på denne måde. Men det er altså også en boligform, som sikkert vil have sin berettigelse, når der tales om disse store parcelhuse.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Ja, jeg vil gerne sige boligministeren tak for svarene til mig. Men jeg vil godt bede om en enkelt præcisering, nemlig med hensyn til den overvejelse, som man gør sig i regeringen, om omlægning af finansieringen af ældreboligerne. Og dér vil jeg spørge, om jeg har ret i, at når boligministeren siger, at denne her omlægning ikke får nogen betydning for kommunerne, så gælder det kun, ja, man kunne sige ud fra en makroøkonomisk betragtning, nemlig at det udvidede totalrammeprincip skal benyttes. Men for den enkelte kommune vil det selvføl-